

JAGER IN HET gewone leven

JANTINE DEN BRABER (42) - DOCENT HANDVAARDIGHEID MBO

‘De studenten noemen mij weleens “mevrouw De Jager”. Niet eens met opzet geloof ik. Ik vertel graag over mijn belevenissen in het jachtveld tijdens de handvaardigheidslessen die ik geef aan het Hoornbeek College in Rotterdam; een reformatorische school voor middelbaar beroepsonderwijs. Als het uitkomt neem ik ook weleens ganzenvleugel mee, met de veren kunnen we creatieve dingen doen.

De studenten aan wie ik les geef, gaan later werken in de zorg- en welzijnssector. Ze leren creatief te zijn, en oplossingen te bedenken. In de ouderenzorg of in de zorg voor mensen met een beperking is dat vaak hard nodig. Zelf heb ik eerder in de gehandicaptenzorg gewerkt, maar het onderwijs trekt mij meer. Je bent bezig met de vorming van jongeren tussen de 16 en 21 jaar. Soms door lekker te kletsen maar pittige discussies ontbreken niet. Ook als het over de jacht gaat.’

TEKST EN FOTO'S DOUWE ANNE VERBRUGGE

JANTINE DEN BRABER (42) - JAGER BIJ DE WBE THOLEN EN SINT PHILIPS LAND

‘Als de jagers langskwamen bij ons op de boerderij mocht ik van mijn moeder een klein rondje met hen mee. Zij vond het maar niets. Als het even kon rekte ik dat rondje natuurlijk op tot een wat langer rondje. Super-spannend vond ik het! Later toen ik mijn man Arjan leerde kennen, ben ik mij verder gaan verdiepen in de jacht. En met hem mee op pad. Ik deed alles, behalve schieten. Dat ging wringen. Mijn jachttakte halen was een logische stap. In 2018 rondde ik mijn jachtopleiding af. Mijn studenten in de klas vragen weleens waarom ik zo blij word van het doden van een dier. Door uit te leggen met hoeveel respect ik als jager de natuur benader en dat daar een goed rentmeesterschap bij hoort, ontstaat wederzijds begrip. Op het moment dat ik niets meer voel bij het doden van een dier, verkoop ik meteen mijn geweer, zo heb ik voor mezelf besloten.’